

Anders Samuelsens tale ved Liberal Alliance landsmøde

Taler

Anders Samuelsen
Udenrigsminister

Dato

30. marts 2019

Sted

København

Kære landsmøde

Kære Liberal Alliance

Velkommen til endnu en smuk dag i Danmark.

Endnu en solskinsdag, fordi solen skinner altid, når vi har landsmøde.

Velkommen allesammen.

Danmark er et fantastisk land.

Vi er et demokrati.

Vi er et land, hvor vi passer på hinanden, et land hvor frihed, frihed har banet vejen for stor velstand.

Danmark er et velfungerende land.

Et land, hvor vi indimellem vinder konkurrencen om at være verdens lykkeligste folk.

Vi er faktisk så lykkelige, at da jeg i sidste uge var en tur i Argentina og kom hjem derfra – et besøg sammen med dronningen og kronprinsen – så var den mest dramatiske nyhed, jeg vendte hjem til, i medierne, at et medlem af det konservative folkeparti var blevet bedt om at forlade folketingsalen, fordi hun havde taget sin baby med derind.

Så diskuterede vi det et par dage. Set fra næsten alle andre lande i verden der vil man sige okay, hvis det er det spørgsmål, der virkelig skiller vandene i jeres land, så er det ikke de rigtig store problemer, I er udsat for.

Og det synes jeg jo sådan set, at der kan være en pointe i. For det går godt i Danmark. Det er selvfølgelig, fordi vi har en god regering.

Vi har økonomisk vækst igen.

Beskæftigelsen er den højeste nogensinde i danmarkshistorien.

Arbejdsløsheden er den laveste siden finanskrisen.

Danmark er stadig et af verdens rigeste lande, og udover at det går godt i Danmark, så går det godt i verden.

Det har selvfølgelig ikke noget med udenrigsministere og sådan noget at gøre, men det går godt i verden.

Menneskeheden har aldrig været mere velstående, end den er i dag.

Levealderen den har aldrig været højere.

Flere får en uddannelse, langt færre er fattige.

Vi lever længere, vi lever sundere, og vi lever bedre.

Det går faktisk ufattelig godt i verden.

Fremtiden den ligger og venter på os, hvis vi bare tør gribe mulighederne. Vi kan faktisk gå trygt mod nye solbeskinnede højder, som jeg plejer at sige, hvis vi selv vil.

Lige om lidt så er der folketingsvalg. Og alt andet lige så skulle man jo egentlig tro, at med den optisme og alt det positive, som foregår i Danmark lige nu, så burde det også præge den politiske debat i Danmark.

Men helt ærligt, det er ikke lige det, man hører. Det er faktisk ret svært at høre, at det går godt i Danmark, når man lytter til den politiske debat.

Den politiske debat den er fyldt med angst, angst for fremtiden.

Selvom tingene går i den rigtige retning, så taler alle om bekymring, usikkerhed og frygt. Folk forsøger at bilde os ind, at vi skal være bange for fremtiden.

Først så er der uligheden. Venstrefløjen den forsøger at skræmme os med vilde beskrivelser af, hvordan at det hele er ved at knække sammen. Om hvordan danskerne holdes nede en lille super rig elite, som løber med det hele.

Det er falske forestillinger, som helt ignorerer, at Danmark er et af verdens allermest lige OG rige lande. Som ignorerer, at der har være ikke kun fremgang for både høje og lave indkomster- arbejdsindkomster i de senere år.

Eller også så er det klimaet. Vi får tudet ørerne fulde af dommedagsprofetier om, at om få år, så går verden under pga. klimaforandringer, og ingen mennesker kan leve på jorden. Og vi kan kun rede planeten ved at holde op med at flyve i flyvemaskiner eller at holde op med spise kød. Eller i de mest ekstreme tilfælde, som vi hører om i medierne, hvis vi holder helt op med at få børn.

Jeg synes helt ærligt, at vi skal tænke os godt om. Vi skal lade være med som voksne og som bedsteforældre at skræmme den næste generation. Vi skal ikke indpode frygt og angst i børnene.

En lille personlig historie. 1978 der var der – apropos Argentina – VM i Argentina i fodbold. Samme år, samme – i de dage omkring VM finalen – da fik vi at vide i medierne, at nu havde Israel fået atombomben. Jeg var elleve år, og jeg blev ramt af panisk angst.

Jeg var sikker på, at den der bombe, den ville sikkert gå af ved en fejl, et tilfælde.

Jeg fulgte med i vejrudsigterne for at se, hvor vindretningen var. Fordi ville jeg dø i morgen? Jeg fik endda lov til at se VM-fodboldfinalen i fjernsynet, men jeg turde ikke sidde oppe alene og skulle dø alene.

Det er sådan, det virker på børn, når man får skræmmehistorier fortalt den ene dag efter den anden. Og det skal vi lade være med.

I flere uger kunne jeg ikke forstå i skolegården inde i Hobro, hvor jeg boede, at de turde spille fodbold derude, at de bare løb ubekymrede rundt, for vi kunne jo

dø.

Vi skal holde op med det. En opfordring herfra. Tal nu jeres børn op. Sig til dem, at vi løser også det her problem, for selvfølgelig gør vi det. Tal op, og tal ikke ned.

Og det kan vi gøre med god samvittighed, fordi historien er faktisk fyldt med dommedagsprofeter. Det eneste fællestræk, der har været for dem, det er, at de har allesammen, hver eneste af dem, har taget fejl. Verden er ikke gået under. Verden er blevet bedre. Eller med Kim Larsens ord: Hvis nogen siger, det hele går ad helvede til, så tro dem ikke.

Derfor er det folketingsvalg, som vi står overfor, også så ekstremt vigtigt for Danmark. Fordi det er et valg, hvor danskerne skal vælge mellem to grundlæggende retninger, to forskellige retninger.

Vi skal vælge mellem fortid og fremtid. Mellem pessimisme og optimisme. Mellem mismod og mod.

Vi skal vælge mellem, om vi skal trække os tilbage i angst og frygt for verden. Eller om vi skal være modige, åbne armene og gribe fremtiden, som vores børn og børn skal leve i. Om vi skal gøre det endnu bedre i morgen, end vi har gjort det i dag.

Kære landsmøde

Lad os gøre det fuldstændig klart: Liberal Alliance vælger altid modet.

Når det er sagt, så skal man selvfølgelig ikke tage fejl. Det betyder ikke, at der ikke er udfordringer. Og udfordringer forsvinder ikke af sig selv.

Tværtimod. Det- der er masser at tage fat på, og det ER et problem, at den økonomiske vækst ikke er høj nok. Vi skal have arbejdshandskerne på, vi skal arbejde endnu hårdere på at sikre, at globaliseringen kommer alle til gavn.

Og vi SKAL have en stram udlændinge politik, og klimaforandringerne de ER et problem. Og vi skal sikre, at vores samfund bliver mere bæredygtigt, selvfølgelig skal vi det. Og så har jeg ikke engang nævnt problemerne i Skat.

De skal også løses.

Men kære venner, Danmark vinder ikke kampen om morgendagen, hvis vi sætter os hen i et hjørne og gemmer os.

Når de andre siger, at de er så bange for ulighed, at de vil holde store virksomheder og investeringer ude af Danmark, så skal vi selvfølgelig sige: "Nej, luk dem dog ind, og lad dem være med til at gøre os allesammen rigere".

Når de andre siger, at de er så bange for islamister, at de også vil lukke Danmark af for kvalificeret arbejdskraft fra Indien og USA, så skal vi selvfølgelig sige: "Nej, det er da skørt. Selvfølgelig skal vi ikke det."

Vi skal have styr på udlændinge politikken, ja.

Vi skal have fat i og holde fast i en stram udlændigepolitik, selvfølgelig skal vi det. Og vi skal også holde fast i en stram udl- asylpolitik, som har givet os – på nuværende tidspunkt – det laveste antal asylansøgere i 10 år.

Vi skal holde fast i den ghettoplan, som vi har stået bag, og som skal sikre, at der ikke er nogen ghettoer tilbage i Danmark om 10 år.

Men de dygtige udlændige dem skal vi selvfølgelig være åbne for.

Tænk, hvis vi kunne gøre Danmark så attraktivt, så attraktivt at 1 eller 2 % af de allerdygtigste, mest kreative, mest innovative mennesker, mest gå-på-mod-agtige mennesker i hele verden havde lyst til at bo i Danmark i bare ét år af deres liv.

Tænk, hvad de kunne bidrage med.

Ja, nogle af dem ville sikkert blive forelsket i en sød ung dansk mand eller kvinde og blive boende, og måske ville det være den næste Bill Gates. Den slags muligheder dem skal vi ikke lukke ned for, vi skal åbne op for det.

Eller når de andre siger, at de er så bange for klimaforandringerne, at vi hellere skal leve, som vi gjorde på vores bedsteforældres tid, så siger vi: "Nej, lad os blive endnu dygtigere og endnu rigere, så vi får råd til, og vi får de evner, som gør, at

vi kan opfinde den billige grønne energikilde, som vi endnu ikke kender".

Kære venner

Der er brug for et ægte paradigmeskifte i dansk politik.

Nu har vi hørt om paradigmeskiftet i flere år, men vi har faktisk brug for et ægte paradigmeskifte.

Vi har nemlig brug for opgøret med frygtens paradigme. Det opgør det skal vi stå i spidsen for.

For gør vi det, tager det opgøret og slipper angsten og i stedet for griber modet og troen på fremtiden, så sker der noget.

Men det kræver modige beslutninger. Det kræver beslutninger, som går ud over den laveste fællesnævner.

Det kræver visioner.

Kære landmøde

De visioner, dem har vi.

Vi kan sætte en dagsorden for Danmark, så Danmark bliver en vindernation.

Inden sidste folketingsvalg, der fremlagde Liberal Alliance en gennemregnet 2025-plan, det tror jeg, I allesammen kan huske.

Den viste præcis, hvilken politik vi ville forfølge, og også hvilke resultater det vil give for Danmark, hvis bare 90 mandater havde det samme mod som os.

Siden er vi kommet et stykke af vejen. Det er vi faktisk. Vi er ikke kommet hele vejen, nej, men vi er kommet et stykke. Over 21 milliarder kroner i skattelettelser er det blevet til, blandt meget andet. Det var der ikke nogen, der havde troet på. Det er der faktisk ikke flertal for i Folketinget. Men det har vi leveret.

Simon Emil siger nogle gange, at Erhard Jacobsen startede et parti på tre

mærkesager: Han ville gøre noget ved bilafgifterne, han ville gøre noget ved Danmarks Radio, og han ville sikre boligejerne.

Vi har faktisk leveret på alle dele.

Vi har lavet en rigtig god bolig-skatteordning. Den er ikke i mål, men vi har gjort det meget bedre og meget tryggere for danske boligejere.

Vi har skåret Danmarks Radio med 20 %, og vi har sænket registreringsafgiften tre gange.

Erhard han gik i graven uden at have leveret på det. Vi har gjort det inden for de første to et halvt år i regering. Sådan.

Resultater tæller. I dag fremlægger Liberal Alliance så vores 2030-plan. I har fået den på vej herind, I har fået den i hånden tidligere i dag. Den anviser, hvordan vi allesammen, allesammen kan blive rigere og friere, hvis vi tør træffe de rigtige beslutninger.

Hvis vi gennemfører Liberal Alliances 2030-plan, så bliver Danmark godt 100 milliarder kr. rigere i 2030.

Danmark får 100.000 flere i beskæftigelse, og det er ikke bare tal.

Det er flere danskere, som får et arbejde at stå op til hver morgen.

Det er flere børn, som vil leve i en familie, hvor forældrene har et arbejde og tjener deres egne penge.

Og det er flere familier, der får råd til mere i hverdagen.

Det er et Danmark, der har råd til at sikre kernevelfærden også i fremtiden. Så danskerne kan få den sundhedsbehandling, de skoler og de plejehjem, som de fortjener.

Det er vores bud på fremtiden. Læs godt op på den, vi skal bruge den hele valgkampen.

I dag der vil jeg gerne fremhæve tre hoveddele fra vores 2030-plan.

Det er skattepolitikken.

Det er ungepolitikken.

Og så er det klimapolitikken.

Først skattepolitikken.

Vi skal selvfølgelig sænke skatten på arbejde.

Vi vil sikre, at ingen dansker i arbejde skal betale skat af de første 7.000 kr., de tjener hver måned. Fordi danskerne har fortjent at beholde flere af deres egne penge. Ingen skal forsøge Staten, før man har råd til at forsørge sig selv og sine. Det er et princip, som er et liberalt princip. Og det skal vi stå på mål for.

Vores skattelettelser vil give alle danskere, der arbejder, ca. 20.000 kr. ekstra i lommen hvert år, uanset om de arbejder fuldtid eller deltid.

20.000. Det er mere frihed.

Det betyder, at det er dig, og ikke staten eller regeringen eller folketinget, der skal bestemme, hvor de her penge skal bruges. Det er dig, der bestemmer det.

Måske bliver der råd til at sende familiens børn på efterskole eller tage mormor med på ferie, eller måske vil man spare pengene op til sin alderdom.

Mette Frederiksen hun har gjort det til sit store indslag i den kommende valgkamp, at hun vil sænke pensionsalderen.

Ja, det siger hun i hvert fald.

v

Men når hun sådan bliver gået lidt på klingen, så viser det sig, at det vist ikke er helt rigtigt.

Altså hun vil måske sænke den lidt, men kun for nogle få, ikke for alle.

Den ene dag, så er det nogle enkelte faggrupper, hun taler om.

Den næste dag, så er det for dem, der har været over 40 år på arbejdsmarkedet på fuld tid.

Den næste dag igen, så er det de nedslidte.

Men ved I hvad? Når man regner efter, så viser det sig, at Mette Frederiksen kun har mulighed for – for de tre milliarder hun sætter af til det – har mulighed for at give tre års tidligere tilbagetrækning til 2.850 mennesker. Jeg tror, der er 2,7 millioner danskere på arbejdsmarkedet.

2.850. Det er det, vi taler om.

Og det er altså kun hvis- for folk, som opfylder lige præcis de krav og regler som betingelser- og betingelser, som socialdemokraterne stiller op.

Mette Frederiksen hun får det til at lyde – og det er selvfølgelig dygtigt gjort – som om, at de her løfter de vil gælde for 95 % af befolkningen. Men størstedelen de ender med at få en lang næse.

Det er – for at sige det ligeud – populisme på speed.

Men vi er ikke partiet, der bare står og kritiserer de andre, faktisk så gør vi en dyd ud af at bruge så lidt tid som muligt på det og i stedet for fokusere på, hvad er vores bud.

Og vi har et bud. Vi har et bedre tilbud.

Fordi hvis man sparer den der skattelettelse op, som vi giver ved at lette skatten i bunden, på de 20.000. Hvis man gør det. Ja, så vil man efter seks år på arbejdsmarkedet have råd til at gå et år tilbage- et år tidligere på pension. Efter 12 år på arbejdsmarkedet, så kan man gå to år tidligere på pension. Har man været på arbejdsmarkedet i 40 år, så kan man gøre det seks eller syv år før folkepensionsalderen.

Hvis man altså selv vil. Og man kan gøre det helt uden at spørge en socialdemokrat om lov.

Man kan gøre det, selvom man ikke er nedslidt. Man skal ikke leve op til nogle

rigide betingelser. Og det gælder vel og mærke også den, der har arbejdet på deltid.

Skattelettelser er altså ikke bare flere penge i borgernes lommer. Skattelettelser er helt konkret mere frihed, flere valgmuligheder, det er liberal politik.

Men skatten den skal ikke kun lattes i bunden. Selvfølgelig skal den ikke det. Vi skal også have afskaffet topskatten.

For topskatten er en skadelig misundelsesskat, som næsten ikke giver nogen penge i statskassen. Men som har skadelige konsekvenser for Danmark.

Så vi skal ikke bare gøre det her for de riges skyld. Sådan set er jeg lidt ligeglad med de rige, de skal såmænd nok klare sig selv, jeg beklager Lars, men det er jeg sikker på.

Vi skal gøre det for hele Danmarks skyld.

Hvis vi gør det, så får vi nemlig flere i beskæftigelse. Og Danmark bliver hele 12 milliarder kroner rigere.

Lad os nu komme af med den topkat.

Lad os få et opgør med den diskussion, som bare handler om, man giver til de rige og tager fra de fattige.

Nej, vi gør noget for Danmark. Vi giver noget til hele Danmark ved at fjerne topskatten, vi skaber dynamik, vi skaber et stærkere samfund. Så lad os komme af med topskatten.

Alle ved, vi har kæmpet for det, alle ved, vi har sloges for det, og alle ved også godt, at vi er ikke kommet igennem med det endnu. Men der er så meget andet, vi er kommet igennem med.

Der er andre ting, som vi heller ikke er kommet igennem med endnu. Selskabsskatten. Den skal vi også have lettet. Den skal vi have ned til 12,5 %.

Som gammel løber, der ved jeg, at hvis man er bagud i et løb eller ligger midt i

feltet, så vinder man ikke bare ved at holde det samme tempo. Man skal op i tempo. Man skal sætte et helt nyt gear. Og det gør vi, hvis i stedet for at følge de andre, når de sætter selskabsskatten ned, rykker den ned på det halve.

Det vil gøre Danmark ekstremt meget mere attraktivt for virksomheder at investere i.

Det vil give flere arbejdspladser, det vil give mere velstand, og ved I hvad? Det vil også give højere løn.

Det viser alle undersøgelser. Det er simpelthen god arbejderpolitik.

Men venstrefløjens rejser rundt med den fuldstændig falske modsætning, at det hele drejer sig igen om velfærd eller skattelettelser.

Som om det er et nulsumspil.

Det kan man fx høre fra SF's formand, Pia Olsen Dyhr – de holder i øvrigt også landsmøde i dag i Kolding – i denne weekend. Hun har udset sig skattelettelser som sin hovedmodstander i den kommende valgkamp.

Men ved I hvad? Der er noget, der har undret mig. En hel del endda. Fordi ...

Kan I huske den her? "Danmark i arbejde", skattereform.

Det var det forslag til en skattereform, som SF sammen med Socialdemokraterne og de Radikale fremlagde i 2012.

Den skattereform, hvor de selv foreslog skattelettelser.

Eller den her vækstplan.

Den fremlagde Holger K. Nielsen som skatteminister i 2013. Og ved I, hvad han foreslog? Selskabsskattelettelser.

I den plan, der stod der bl.a., der stod der bl.a., at skatten på arbejde den skal lattes markant. "Fordi" og jeg citerer, "at det vil øge beskæftigelsen varigt, det vil skabe vækst og udvikling i Danmark til gavn for danske familier."

Det var SF, der var med til at sige det her.

Og Ole Sohn, ham tror jeg også godt, I kan huske.

Han var SF'er. Jeg ved ikke, om han er det endnu.

Der er et eller andet- han står og banker ude på vores gruppelokale hver tirsdag og torsdag for at komme ind.

Vi holder ham selvfølgelig ude. Altså, trods alt.

Men han sagde – på trods af, altså han er ellers tidligere kommunist endda – han sagde, og så citerer jeg lige igen: "En nedsættelse af selskabskatten er godt. Det er" sagde Ole Sohn, "det er virksomhederne, der skaber jobs til dem, der står op om morgenen og smører leverpostejsmadder og trækker i arbejdstøjet."

Jeg fortsætter lige med at citere Ole Sohn, så I ikke tror, det er mig. "Jeg kan ikke som socialist" sagde Ole Sohn, "se, at det er asocialt, at man sørger for at sikre, at der er arbejdspladser til fx de ufaglærte." Tak til Ole Sohn.

Det er lige før, man kommer til at knuselske socialister, altså når de er i regering. Og dog, og dog.

Jeg synes, at vi skal sende Pia Olsen Dyhr og Holger K og Ole Sohn og hele SF en varm hilsen her i dag fra Liberal Alliances landsmøde og sige dem tak for den indrømmelse, som de gav, da de havde ansvar.

Det hedder nemlig ikke velfærd eller skattelettelse, det hedder velfærd OG skattelettelse. Fordi skattelettelse giver vækst.

Så lad os komme videre og gøre det på en baggrund, hvor vi ved, at skattelettelse giver udvikling, og skattelettelse det giver arbejdspladser.

Men der er meget mere i vores 2030-plan. Vi vil afskaffe den fuldstændig urimelige arveafgift. Væk med den!

Den arveafgift det er reelt set en modbydelig beskatning af døde mennesker.

Prøv at høre, den rammer efterladte i deres allersværeste tid.

Arveafgiften er urimelig. Arveafgiften er et fortidslevn. Arveafgiften den skal væk.

Og danske familier de skal da også have råd til at købe en sikker, familievenlig bil.

Vi er kommet et stykke af vejen, men vi er ikke i mål. Vi har sænket registreringsafgiften tre gange. Vi skal videre. Vi er ikke færdige endnu. Danske biler er stadig alt, alt, alt for dyre.

Fx så koster en Volvo V70 i Danmark 705.000 kr., men i Sverige der kan man få den for kun 310.000 kr.

Hvorfor, alle på venstrefløj, hvorfor skal hr. Svensson have det nemmere end hr. Jensen? Nej vel?

Skal vi ikke én gang for alle få skaffet den registreringsafgift af vejen.

– Og i øvrigt så virker det jo sådan, at hver gang vi har sænket den, og de råber "Ferrari-reform" efter os, når vi gør det, og jeg så spørger dem bagefter: "Har I lyst til at gå til valg på at hæve den igen?" Så siger de nej.

Så det må vel være tegn på, at det er en god idé at sænke den. Lad os komme helt af med den. Væk med registreringsafgiften.

Det var den del. Der er noget andet i vores 2030-pakke. Der er meget andet godt.

Nu vil jeg lige fremhæve én del her.

Vi har også en pakke i den, som vil gavne de unge mennesker særligt i det her land.

Vi har nemlig for det første lagt en plan for, hvordan vi kan give studerende på SU en mulighed for at tjene lige så meget, som de vil, ved siden af deres studier uden modregning.

Det er ikke andet end rimeligt.

Unge mennesker de bør have en mulighed for selv at kunne tilrettelægge deres tid.

Og fordi unge mennesker ER stærke og ER myndige i vores øjne, så skal de selvfølgelig også have mulighed for at tjene penge ved siden af uden at blive modregnet i SU'en.

I øvrigt så giver det dem god erhvervs erfaring. Så væk med den regel, der gør, at de bliver modregnet. Det er demotiverende. Det er kontraproduktivt.

For det andet så vil vi afskaffe uddannelseløftet, så man får mulighed for at tage en ny uddannelse, hvis man finder ud af, at den første ikke var den rigtige.

Fordi det er faktisk okay at tage fejl, og det er også okay at blive klogere.

Og for det tredje så vil vi afskaffe fremdriftsreformen. For vi tror på, at de unge godt selv kan tilrettelægge et studieforløb. Fordi helt ærligt I unge, som også er tilstede her i salen i dag, I unge I kan godt være eksperter i jeres eget liv.

I skal bestemme, om I har brug for at skrue lidt ned i en periode og lidt op i en periode. Det vil vi gerne give jer mulighed for.

Finanseringen til vores 2030-plan den finder vi bl.a., fordi vi har modet til at sige, at den offentlige sektor i Danmark, som er en af de største i verden, godt kan være en lille smule mindre.

Vi kan godt gøre det lidt smartere. Hvis vi fokuserer på kerneopgaverne og stoler på de offentligt ansatte, så kan vi godt levere bedre velfærd for lidt færre penge.

Og lad os lige sætte det lidt i perspektiv. For hver gang at den offentlige sektor bruger 100 kr., så foreslår vi, at den året efter skal have lov til at bruge 99 kr. og 80 øre.

Det er ikke en massakre. Det er ikke en massakre.

Selvfølgelig kan det lade sig gøre.

Altså helt ærligt, jeg er vant til herhjemme i Danmark at blive udråbt som superultraliberalist, og jeg ved ikke hvad.

Men nu har jeg som udenrigsminister rejst i 50 lande i verden de seneste to et halvt år, og hver gang jeg taler med kolleger rundt om i verden og fortæller lidt om Liberal Alliances skattepolitik og vores ambitioner om at bringe skattetrykket ned på omkring de 40 %, så kigger de vantro på mig og spørger: "Sagde du 12 %?"

Og så siger jeg: "Nej, jeg sagde 40." Og så siger de: "Altså undskyld, er du socialist?" Det er selv socialdemokrater, der spørger mig om det. Nej, det kan jeg så forsikre jer om selvfølgelig i den her sal, at det er jeg ikke. Jeg er ikke socialist.

Men Liberal Alliance HAR en plan, der kan sikre, at danskerne får sikret kernevelfærden, får mere velstand, får lavere skat og får mere frihed. Det skal vi gå til valg på.

Kære venner

Vi har mod til at fremtidssikre Danmark.

Med vores 2030-plan så har vi også råd og overskud til at gøre det.

Noget af det overskud, som vi finder i vores plan, det vil vi bruge på en ambitiøs klimaplan, som I måske også har hørt om i de seneste dage i pressen, og som I også har fået udleveret her til morgen.

For spørgsmålet for mig det er ikke, om der findes klimaforandringer. Det gør der.

Spørgsmålet er heller ikke, om vi skal sænke vores CO2-udledning, det skal vi.

Nej spørgsmålet er, hvordan gør vi det. Hvad for en metode bruger vi? UDEN at sætte udviklingen i stå. Og uden at vi skal piske os selv med igler og skorpioner, og vi skal sige til milliarder af mennesker i verden, at de aldrig nogensinde skal have lov til at leve det samme moderne og behagelige liv, som vi tager som en naturlov, at det vi skal have lov til.

For sagen er, at med de teknologier, som vi har i dag, så er det ikke muligt, så ER det ikke muligt at leve det moderne liv, uden at vi udleder CO2. Sådan er det.

Vi gør det allesammen hver dag, hele tiden, fra vi står op om morgen, til vi går i seng om aftenen.

v

Uanset om vi er veganere, vegetarer, det har jeg selv været i to år. Jo, jo, så jeg har mit på det tørre. God samvittighed.

Det sidste jeg spiste, inden jeg blev vegetar, det var en frankfurter, det var så også det første, jeg spiste, da det var slut. Men jeg har været vegetar i to år. Jeg har spist nøddepostej juleaften, det kommer jeg aldrig til at gøre igen, det lover jeg.

Og jeg har spist så mange selleribøffer, at jeg slet ikke kan tåle synet af selleri.

Men uanset hvad vi gør, om vi bliver vegetarer eller veganere eller noget andet, eller uanset om vi tager på ferie i tog, i bil eller i fly. Uanset hvad, så udleder vi CO2. Og det gør vi også, hvis vi spiser økologisk. Eller hvis vi spiser konventionelt.

Og det gør vi også, uanset om vi går i genbrugstøj eller modetøj. Og derfor siger det også sig selv, at vi ikke kan løse klimaproblemerne alene ved at putte noget andet i munden eller ved at bandlyse flytrafik.

Det kan vi ikke.

Venstrefløjen de foreslår at lægge flere afgifter på danskerne. Afgifter på fly, afgifter på kød, afgifter på det hele.

Men ved I, hvad det er? Det er asocialt. Det er en asocial vej frem, og det er faktisk også kontraproduktivt.

Det er asocialt, fordi de rigeste danskere, der selvfølgelig er fuldstændig og aldeles ligeglade med, om en bøf eller en skiferie koster lidt mere, they couldn't care less.

Det er selvfølgelig de danskere med de mindste indkomster, der kommer til at kunne mærke det her.

Eller for at sige det på en anden måde: Venstrefløjen vil lade de fattige betale for de hellige. Det er vi imod.

Men det er ikke bare asocialt, det er også en farlig vej at vælge. Fordi vi kan se rundt om i verden, at hvis man vælger den vej, så går det galt, når eliten vælger at vælte afgifter ned over dem med de laveste indkomster.

Vi har fx set det i Frankrig, hvor en hel bevægelse der er kaldet De Gule Veste, opstod i protest mod nye afgifter på diesel og benzin.

Hvor ender de mennesker henne med deres utilfredshed?

De risikerer at ende i armene på fx typer som Marie Le Pen. Er det det, de hellige ønsker?

Og så er det også kontraproduktivt, fordi det risikerer at hæmme udviklingen.

For få uger siden der lancerede SAS en klimaplan, som skulle reducere SAS' CO₂-udledning med 25 % frem mod 2030. Bl.a. med massive investeringer i ny teknologi og nye fly med en bedre brændstofsudnyttelse.

Mon det bliver nemmere for virksomhederne at lave grønne investeringer, hvis vi giver dem flere afgifter oven i hatten? Nej vel.

Nej, afgifter er ikke vejen frem.

Vejen frem det er at satse massivt på udviklingen af nye energiteknologier, som er så billige, at de udkonkurrerer de andre.

Derfor foreslår Liberal Alliance nu, at vi i de kommende år hvert år skal afsætte 0,2 % af bruttonationalproduktet til målrettet forskning i grøn energi i et samarbejde mellem den private og den offentlige sektor.

Det her det kan den private sektor faktisk ikke løse 100 % alene. Fordi det er så

tunge investeringer, der skal til, at man risikerer at stå i en situation, hvor man måske er med til at udvikle de her teknologier, og så bliver man udkonkurreret på det dagen efter.

Så her skal vi have et samarbejde ind, og det kan vi godt.

For Danmarks vedkommende der svarer det her til 3,7 milliarder kr. hvert eneste år, som vi nu foreslår at skyde ind i en klimaforskningsfond.

Det er seksdobling af det nuværende niveau.

Liberal Alliance er det blå parti i Danmark, men vi er også det mest grønne parti i Danmark for det her. Det kommer til at virke.

Det her det skal bruges til forskning. Forskning i nye energiteknologier. Det skal bruges til at bringe verden det næste store skridt fremad.

Samtidig så foreslår vi, at vi sænker afgifterne på el og elvarme med 4,8 milliarder kr. ned til det lavest mulige niveau, som vi kan.

Fordi el er ved at blive 100 % grønt, og vi skal have mere af den energiform, som vi bruger i det daglige, over på el.

I alt så afsætter vi faktisk hele 85 milliarder kr. over de næste 10 år til de her formål. Og det er ikke noget, man gør med et fingerknips. Det er ikke feel good-politik.

Men det er den eneste langsigtede løsning på klimaproblemet, der er, og det er Liberal Alliance, der går i spidsen for den bevægelse.

Når jeg som udenrigsminister har besøgt fx Kina og Indien, så er der én ting, der står fuldstændig lysende klart for mig, og det synes jeg også alle dem, der taler om klima herhjemme i Danmark, skal huske på.

Nemlig at der er over én milliard kinesere og lige så mange indere, som brændende har et ønske om at blive lige så rige, som vi andre er.

De drømmer faktisk om vækst, velstand og flyrejser, ja måske drømmer de

endda om kød.

Og det kommer de til at få. Det gør de. Det kan vi simpelthen ikke stoppe dem i.

Og derfor, hvis vi ikke finder nye teknologier til at opfylde de ønsker, så kan vi være 100 % sikker på, at hvis vi vælger den vej, som de andre fokuserer på på nuværende tidspunkt med igler og slå hinanden på ryggen med piske og nye afgifter, så er det 100 % sikkert, at så kommer vi ikke til at blive CO₂-neutrale i 2025. Så bliver det bare endnu et fatamorgana, man opstiller, og så udskyder man det igen.

Men hvis vi og verden satser på forskningen, på markedet, på væksten og på de nye teknologier, så når vi det med næsten 100 %'s sikkerhed. Så bliver vi CO₂-neutrale i 2050, og var det ikke det, det handlede om?

Og så har jeg godt hørt nogle, der siger: "Jamen kan vi nu også være sikre på det?" Jamen vi har jo gjort det før.

Verden, mennesket har vist det før. I gamle dage døde mennesker rask væk af en simpel lungebetændelse, men så opdagede videnskaben pencillinen.

Det kunne man jo ikke være sikker på, de gjorde, men det gjorde de.

For få årtier siden der blev millioner af kvinder ufrivillige gravide. Så opfandt vi p-pillen.

For få år siden der ødelagde gasserne i vores køleskabe ozonlaget. Kan I huske det? Men så fandt vi på nogle alternativer, og nu er ozonhullet ved at blive lukket.

Løsningerne, som vi taler om her, de kommer aldrig ved, at vi skruer ned for forbruget, skruer ned for glæden eller skruer ned for begejstringen.

De kommer altid ved, at vi skruer op for innovationen, op for kreativiteten og op for forskningen. Det er sådan, vi løser klimaudfordringen.

Kære venner

Det er vores opgave at tro på og indgyde tro på fremtiden.

Vi vil have Danmark tilbage.

Tilbage til der, hvor vi glæder os over andres succes, fordi vi ved, at andres succes er med til at skabe succes for os allesammen.

Vi vil lade os inspirere af de inspirerende.

Vi tør tro på, at der ikke findes et eneste problem, som vi ikke kan finde en løsning på.

Ingen problemer bliver løst uden bump på vejen, det er vores eget parti faktisk et levende eksempel på.

Men sådan er livet. Og sådan er verden.

Om få uger der går vi til valg for første gang i vores historie som regeringsparti.

Vi har arbejdet, vi har slidt, vi har kæmpet i de sidste fire år.

Vi skal være stolte af os selv. Det har stormet, men vi HAR faktisk holdt kursen, og det har givet resultater.

21 milliarder kr. i skattelettelser, kortere skoledage, bedre forhold for de frie skoler, billigere biler, nye veje til hele landet, billigere at køre over Storebælt, færre afgifter, mere frit valg for de ældre. Vi har afskaffet blasfemiparagraffen, vi har indført en resolut udenrigspolitik.

Vi går forrest i Danmark. Liberal Alliance går forrest.

Ja, så har vi i øvrigt gjort Danmarks Radio 20 % billigere og mindre.

Vi har trukket og skubbet tingene i den rigtige retning. Vi er ikke i mål, og vi har også lavet fejl. Vi er langt fra i mål. Men det går i den rigtige retning, og det er jeg stolt af.

Kære venner

Liberal Alliance er også undervejs i denne her proces blevet et andet parti. Det er vi.

Ikke med nye grundholdninger. Ikke med anderledes visioner og drømme. Dem holder vi fast i. Men vi har langt langt mere erfaring, end vi havde.

Vi har vist, at vi har modet. Vi har modet, hvor andre ikke har, til at tage ansvar. Vi har modet til at holde fast, og vi har også modet til at erkende, når vi fejler.

Det skal vi turde, erkende når vi fejler, men også huske at tale os selv op, der hvor der er grund til det.

Jeg har hørt diskussionerne undervejs, også fra vores eget bagland om, var det ikke bedre at stå uden for regering og kunne løfte den rene liberale fane osv. osv.

Og nogle gange har jeg da også tænkt, ja måske, så kunne man da slippe for 80 timers arbejdsuge.

Men så er jeg kommet til at kigge på Dansk Folkepartis målinger, og de valgte jo den løsning. Og jeg ved ikke, om jeg vil bytte.

Vi tog ansvaret, vi havde modet, vi holder fast.

Det er ikke nogen nem løsning bare at stå udenfor og løfte fanen. Det kan man faktisk også få rigtig mange klaps for. Og det er der partier, der har oplevet før os.

Nu skal vi i valgkamp, og vi skal smitte resten af landet med vores optimisme og vores mod. Vi skal fortælle os selv og alle andre, at hvis vi har modet, så kan Danmark blive endnu stærkere.

Hvis vi siger til hinanden: "Ja, jeg tror på, at du kan", så indgyder vi mod, så indgyder vi tillid, tro og drømme.

Vi skal fortælle, at det er det levende civilsamfund og ikke folketinget, som er Danmarks fremtid og byggesten.

Det er borgere, som værdsætter en større frihed og bruger den med omtanke og omhu, der er Danmarks fremtid.

Vores lille åbne land har en fantastisk kultur, kreativitet og historie.

Det er det sande værn mod alt det, som nogen føler truer os.

Ingen kender valgresultatet, før det sidste kryds er sat på valgdagen. Ingen kender sammensætningen af Folketinget. Ingen kan garantere, hvad der kan skaffes flertal for efter et valg.

Vi kommer igen til at gå til valg på, at ingen lover mindre end os. Vi kommer til at gå til valg på en ting, som vi VIL love, nemlig det, som også har været en del af vores slogan i de sidste år, nemlig: Ingen kæmper hårdere end os.

Ingen kæmper hårdere end Liberal Alliance. For lavere skat, for mere vækst, for en mere effektiv offentlig sektor og for meget meget mere frihed.

Det går vi til valg på.

Tak for ordet og et rigtig godt landsmøde.

Kilde

Originalt manuskript

Tags

Liberal Alliance, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/anders-samuelsens-tale-ved-las-landsmoede-2019>